

Pentru ilustratia din revista:

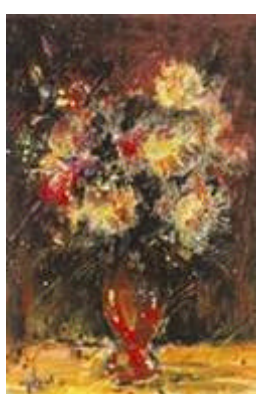
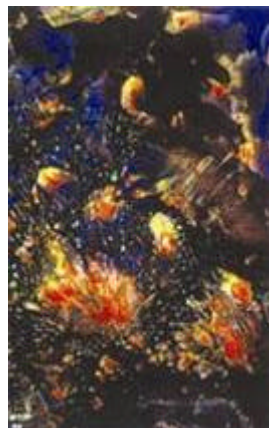
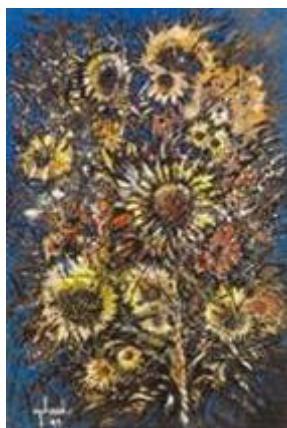
Patriarhul de la Lausanne

Plecat în 1969 din țară, după aproape trei ani de detenție grea (în două rate, 1956-58 și 1967) sub învinuirea „de complot împotriva securității statului”, fugind de „neo-pagânismul” ce bântuia Europa răsăriteană, medicul Georges Dumitresco (n. 1922) se stabilește în Elveția, unde va profesa până în anii '90. Vallorbe și Lausanne oferă omului, medicului și artistului, o nouă patrie, un rost și un tărâm al descăsurii crezului și energiei sale creatoare suprafirești. Despartirea de România, topos al tradiției, unde se tesuseră tainic firele destinului și voinței de reprezentare, este trăită febril, ca o ruptură traumatizantă, al cărei leac nu putea fi decât unul singur: rostirea, învederarea, sîesi și celorlalți, a unei identități artistice inconfundabile. Așa se face că de-a lungul a peste trei decenii, Georges Dumitresco și-a dobândit statutul de stat în stat, reprezentând o Românie artistică și morală în inima Europei, pictând și expunând în câteva țări occidentale, dar și în România (revenind în țară după implozia regimului ceaușist), publicând poeme în limba română, franceză și italiană, adunate după ani buni într-un superb volum TRIPTIC (Ed. Viața medicală românească, 1998), obținând elogiile publicului, ale cititorilor și ale criticii. Supranumit și „omul cu o mie de tehnici”, Georges Dumitresco realizează acea rară coincidență între *a crea* și *a fi*, asemeni maestrilor săi spirituali, români sau occidentali. Educat la școala cromatică a unui Ștean Dimitrescu, Luchian sau Lucian Grigorescu, artistul de la Lausanne, cercetând posibilitățile materiei de a se transsubstanțializa în miracol vizual, își personalizează lucrările (teme religioase, cosmogonii, mitologii, peisaje, portrete psihologice, compoziții alegorice, abstractizări policrome sub zodia hazardului controlat s.a.) printr-un vibrato și un grafism savant al desenului și culorii, adesea eclatante și totuși parte a soluției armonice. Filigranul, arabescul, volutele, individualizează o grifă, când incisiva, când lorica, când emblematic-renascentistă, dramatică, iconografică, emblematică, regândind destinul sacru și profan al lumii prin imagini arhetipale.

Încoronarea operei lui Georges Dumitresco, ca artist român și european, a avut loc cu ocazia *Retrospectivei* sale, gazduite la Palatul din Geneva, la răsrucea anilor 2002-2003, prilej cu care, în ciuda elogiilor comentarii critice (Jean-Louis Avril, Jacques-Eduard Berger, Felix Tuscher), detractorii n-au ezitat să-și facă numărul. Toxinele și perdelele fumigene răspândite în Elveția și reluate în țară în varii reviste, au reușit să-l amarasca pe artistul român. Depășind acele clipe triste, pricinuite de „bunii” săi compatrioți, patriarhul român de la Lausanne nu i-a iertat, reușind să le demonteze punctual scenariul otrăvit și oculte pofte denigratoare. Astfel, Georges Dumitresco rămâne un artist al viitorului, profet și alchimist al actului artistic, un sol plenipotentiar al Răsăritului în Apus, un nedezmintit exponent al valorilor românești creștine în Occidentul Creștin.

Geo Vasile

[Inapoi la CUPRINS](#)